

Afdrag, naar der tilbeles dem Tjenestebolig. Siger man til den commanderende General eller til de øvrige Embeds- og Bestillingsmænd, der nævnes i Paragraphens første Stykke: Du skal boe i den Bygning, skal boe der, enten Bygningen behager Dig eller ikke, enten den er ormstucken og utæt eller ikke, saa siger jeg, kan man ikke forlange Afkortning, men anbiser man ikke Manden nogenstomhelst Embedsbolig, saa har han efter min Forstaaelse af den første Linie i vedkommende Paragraph ikke den allerringeste Afkomst til at erholde Embedsbolig eller Betaling for selv at leie en Bolig. Jeg gjentager altsaa, naar det hedder „lader intet Afdrag, naar der tilbeles dem Tjenestebolig“, saa maa det være erkjendt, idet man satte dette ind, at den commanderende General i Byland ikke kunde faae godt af denne Paragraph, forsaavidt han skulde boe paa det Sted, han boer, thi der har man ingen Embedsbolig at tilbyde ham. Nu siger man — det sagde den ærede Ordfører —: Men man pleier dog, selv om man gaar ud fra den nævnte Fortolkning, ikke at borttage Noget af en Embedsmands hidtil havde Lønning ved en saadan ny Lov, og derfor er det billigt, at vedkommende Mand, der tidligere har siddet i dette Embede, beholder den Embedsbolig, man hidtil har tilstaaet ham. Dersom den ærede Ordfører vil fastholde det Raisonnement, maatte han have stemt mod sig selv igaar, thi da sagde vi, Udvalgets Fleertal — jeg var med —: Commandotillæg have disse Folk hidtil haft, og uagtet de blive i samme Stilling, sige vi dog: Det er intet Lønningstillæg, de fremtidig kunne beholde efter disse Paragrapher. Thi de Lønningstillæg, de kunne beholde, ere kun saadanne, hvoraf der tidligere har været beregnet Pension, men den commanderende General i Aarhus har ikke faaet beregnet Pension af Tjenesteboligen, som han kun efter Rigsdagens Bevillingssgunst og ikke ifølge nogen Ret har. Naar altsaa Loven opfattes correct, er der ikke fjerneste Afkomst til at udgive disse 630 Rd., men jeg nærer ikke ringeste Tvivl om, at man her kan anvende det samme Raisonnement, at det er et Billighedskrav, der stærkt nærmer sig til et Retkrav. Igaar stemte man — for at

tage et enkelt Tilfælde — for at unde en Officer, som, dengang Lønningssloven udkom, havde Overtage, en Lønning af 700 Rd. udover, hvad han kunde have som General efter den nye Lønningsslov. Under 2den og 3die Behandling af Lønningssloven satte et Fleertal det Forslag igjennem, at Generalerne skulde have 3,000 Rd. og 3,500 Rd. i Lønning; men uagtet Loven, da den udkom, endte med at bestemme 3,500 Rd. og 4,000 Rd., fandt man dog igaar, at dette ikke var Billighed nok, og bevilgede 700 Rd. udover det, som man da betragtede som mere end godt. Jeg siger derfor, at i Kraft af disse Grundsætninger, som man fulgte igaar, seer jeg ikke mindste Mening i at holde paa Forslaget Nr. 20; thi det maa ogsaa være et Billighedskrav, selv om det ikke nærmer sig til et Retkrav. — Hvad angaar Forslaget Nr. 22, da kan Stillingen jo blive noget vanskelig ved den Erklæring, som den høitærede Minister kan antages at ville give om dette Forslag. Jeg har ikke Noget imod, at General Lunding bliver boende paa Kronborg, men jeg har Meget imod, at Staten derfor skal udrede 350 Rd.; men det er heller slet ikke nødvendigt. Vedkommende Embedsmænd — den nye Commandant — er slet ikke berettiget til at boe paa Kronborg strax. Han har Ret til at boe frit, naar der tilbeles ham Tjenestebolig, men behager det Regjeringen, eller denne i Forening med Bevillingssmyndigheden, at der ikke skal tilbeles ham en saadan, maa man være berettiget til at leie denne og hvilkensomhelst anden Bolig ud til Andre og endogsaa til at sælge den. Der er ikke nogenstomhelst Forpligtelse ligeoverfor Vedkommende efter Paragraphens simple og tydelige Ord, og vil altsaa Ministeren gaar ind paa at lade den høitfortjente General Lunding boe paa Kronborg, mod at han, naar den Tid er omme, da han ikke ønsker at boe der længere, lader vedkommende Embedsmænd træde ind i Boligen, og i Mellemtiden siger til denne: Dig er ikke tilbelet nogen Tjenestebolig, vær saa god selv at sørge for Din Bolig, da kunne vi nok stemme derfor og gaar ind paa Forslaget Nr. 22. Vi gjøre Ingen Uret derved. Skulde Erklæringen komme til at lyde noget anderledes, ja, saa kunne vi atter gjøre disse Billigheds-